

GIUSEPPE ZACCARIA

Nascut a Pàdua el 25 de març del 1947, es va graduar en Dret per la Universitat de Pàdua el 1970 amb la màxima qualificació. Va ampliar la seua formació en les universitats d'Oxford, Saarbrücken i Washington, gràcies a diferents beques d'estudis.

Deixeble d'Enrico Opocher, va iniciar la seua carrera docent com a professor adjunt de Filosofia del Dret en la Universitat de Pàdua i com a professor de Teoria de l'Estat i Filosofia del Dret a la Universitat de Sàsser.

Del 1983 al 1985 va ser professor associat de Teoria General del Dret en la Universitat de Ferrara, i entre el 1986 i el 1990 va impartir Filosofia del Dret en aquesta Universitat.

El 1990 es va incorporar a la Universitat de Pàdua, en la qual assumeix la docència de les assignatures Teoria General del Dret, Drets Humans i Informàtica Jurídica a la Facultat de Ciències Polítiques. Ha ensenyat metodologia legal a l'Escola Galileu de Pàdua i ha impartit conferències i seminaris a les universitats de Jerusalem, Amiens, Bonn, Berlín, Buenos Aires, Oxford, La Sorbona, Columbia (Nova York), en l'*Ecole des Hautes Etudes* (París) i en l'Institut Universitari Europeu (Florència).

Les seues publicacions tracten principalment temes relacionats amb la filosofia de l'experiència jurídica i la filosofia hermenèutica, la interpretació jurídica, la teoria hermenèutica de la llei, la jurisprudència, la metodologia jurídica, la relació entre l'autoritat i el poder i els problemes polítics i institucionals contemporanis. Els seus assajos i llibres han sigut traduïts a l'anglès, el francès i l'espanyol.

Des del 1996 és director de la revista *Ars Interpretandi. Annuario di Ermeneutica Giuridica*, publicada a Itàlia per l'editorial Cedam (des del 2007 per Carocci) i a Alemanya per l'editorial Lit Verlag en la versió angloalemanya. Així mateix, forma part del comitè científic de nombroses revistes italianes i internacionals. També col·labora habitualment amb el periòdic econòmic *Il Sole 24 Ore*.

Forma part del Consell Científic de la Societat Italiana de Filosofia del Dret des del 2005 i és membre, entre altres institucions, de l'Accademia Galileiana di Scienze, Lettere ed Arti de Pàdua, de l'Accademia dei Concordi de Rovigo, de la Reial Acadèmia de Ciències Morals i Polítiques de Madrid, de la Societat de Cultura Europea de Venècia i de l'Associació Henri Capitant de Dret Comparat a París.

En la Universitat de Pàdua ha ocupat diversos càrrecs acadèmics que mostren el seu compromís creixent i constant amb la institució. Entre el 1992 i el 2001 va ser director del departament de Dret Comparat i degà de la Facultat de Ciències Polítiques. Del 1996 al 2002 va ser vicerector de relacions amb la ciutat i les institucions polítiques del territori. Al novembre del 2002 va ser nomenat vicerector vicari de la Universitat de Pàdua i va exercir el càrrec de vicerector d'Ensenyament durant els anys 2002 i 2003, i va assumir els dos anys següents el Vicerectorat de Relacions Internacionals i Relacions amb les Universitats Estrangeres. A partir de novembre del 2007, va ser nomenat delegat per a l'estudi dels problemes relacionats amb la universitat i els museus. L'octubre del 2009 es va convertir en el rector de la Universitat, un càrrec que va ostentar fins l'any 2015.

Del 2010 al 2011, va ser president d'honor del Grup de Coïmbra, una xarxa que reuneix les 40 universitats europees més antigues i prestigioses (entre les quals, les d'Oxford, Barcelona, Cambridge, Bolonya, Pàdua, Lovaina, Leiden, Göttingen, Heidelberg i Salamanca).

Entre les distincions que ha rebut al llarg de la seua carrera podem destacar el doctorat honoris causa per la Universitat Vasile Goldis (Romania) rebut el 2013, el títol de comanador de l'Ordre del Mèrit de la República Italiana concedit el 2014 o el títol de ciutadà honorari d'Amalfi obtingut el 2005 per la seua contribució a la promoció i difusió de la ciència jurídica.